

idet der tales om Misligheder, som ikke kunne be-
 bevirke Embedsforbrydelse, og Resultatet bestyrkes
 ved den Omstændighed, at der bruges Udtrykket
 „Misligheder“. Havde der været meent andre
 Lovovertrædelser, egentlige Forbrydelser, saa vilde
 man ikke have indskrænket sig til at bruge dette
 Udtryk, som efter sin Natur vel indbefatter,
 hvad der ligger indenfor Grændsen af de kri-
 minelle Handlinger, men dog i sig selv er meget
 vakkende og ubestemt. Jeg har troet, at der
 for denne Fortolkning af Loven ogsaa turde
 findes et Argument i den paafølgende § 7; thi
 naar denne Paragraf bestemmer, at en Pension
 skal ophøre, blandt Andet hvis en affædiget
 Embedsmand ved Dom kjendes skyldig i et
 saadant Forhold, som medens han var i Em-
 bedet vilde have medført Embedsforbrydelse for
 ham, saa gaaer den ud fra den Forudsætning,
 der ligger til Grund for den Fortolkning, jeg
 har troet bør gjøres gjældende, nemlig at det,
 hvorom § 6 dreier sig, er: Misligheder, som
 have Hensyn til Vedkommendes Embedsførelse,
 og det er fra denne Betragtning, § 7 saaledes
 løsriver sig, naar Embedsmanden allerede er
 bleven kjendt pensionsberettiget; de Udtryk, som
 den benytter sig af, ere saaledes netop dem,
 man maa bringe til Anvendelse, naar en Em-
 bedsmand udenfor de Misligheder, som § 6
 har for Sie, maatte begaae noget Ulovligt, saa
 at altsaa i et saadant Tilfælde Lovgivningens
 almindelige Bestemmelser ville komme til at
 gjælde, og har han saaledes gjort sig skyldig i
 en borgerlig Forbrydelse, der er særdeles gra-
 verende, saa vil det medføre, at han vil blive
 affædiget uden al Pension. Jeg skal endnu
 hertil knytte den Bemærkning, at hvis § 7 og-
 saa havde havt for Sie saadanne Misligheder,
 som § 6 omtaler — saadanne kunde jo ogsaa
 blive oplyste, efterat Embedsmanden var affæ-
 diget — saa havde det været naturligt, at man
 i et saadant Tilfælde vilde lade den Virkning
 indtræde, som § 6 omtaler; man vilde da ikke
 have indskrænket sig til blot at lade Pensionen
 bortfalde, hvor han havde gjort sig skyldig i en
 Handling, der maatte have medført Embeds-
 forbrydelse, men man vilde være gaaet den

Middelvej, som § 6 har benyttet for det Til-
 fælde, at det er oplyst, at han har gjort sig
 skyldig i saadanne Misligheder, som i Medfør
 af den nævnte Paragraf vel ikke ubetinget vilde
 stille ham ved Pension, men dog have til Følge,
 at hans Pension skulde bestemmes ved Lov.
 Om denne Fortolkning er den rette eller ikke,
 er i alt Fald ikke med nogen Bestemthed afgjort
 ved Domstolene, men jeg skal dog med Hensyn
 til den Højesteretsdom, som den ærede Ord-
 fører nævnte, gjøre opmærksom paa, at under
 den for Højesteret indbragte Sag, hvori der
 er affagt Dom i Midten af denne Maa-
 ned, forelaa der som Gjenstand for Ap-
 pel dels en Kjendelse og dels en Dom,
 begge affagte ved Overretten i Kjøbenhavn.
 Kjendelsen afgjorde et foreløbigt Spørgsmaal,
 nemlig det: Ere Domstolene berettigede til at
 bedømme, om en Embedsmand kun skal kunne
 faae Pension ved Lov efter Pensionslovens § 6,
 eller kunne de ikke afgjøre, om han skal gaae ind
 under § 1, altsaa som Den, der er affædiget af en
 ham utilregnelig Marsag og saaledes skal have
 Afgang til at faae Pensionen bestemt efter
 de vedkommende Paragrafer i Pensionsloven.
 Denne Kjendelse gik ud paa, at de Mislig-
 heder, som § 6 omtaler, ere Misligheder, ud-
 øvede af en Embedsmand i hans Embeds-
 førelse; det er disse Udtryk, som ere benyttede.
 Jeg skal indrømme, at de kunne modtage en
 Forklaring, hvorefter de ogsaa kunde omfatte
 andre Misligheder, men saaledes, som jeg op-
 fatter Udtrykkene i Kjendelsen, synes de stærkt
 at tyde hen paa, at man netop vil vedkjende
 sig den Fortolkning, at § 6 kun angaaer Mis-
 ligheder med Hensyn til Embedsførelse. Den
 ærede Ordfører har bemærket, at Paragrafens
 Ord maaskee ikke ere tydeligt affattede; jeg er-
 kjender ogsaa, at der kan være Tvivl i saa
 Henseende, men under enhver Omstændighed
 ere Bestemmelserne af en saadan Bestaaen-
 hed, at der er Opfordring til at tage under Over-
 veielse, hvorvidt der maatte være Grund til at
 søge dem forandrede ved Lov, fordi de i det
 Hele stille Administrationen og Regjeringen
 meget uheldigt, idet der isølge dem ikke bliver